

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2017. június 21. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T:

A testi sértés büntette miatt **a vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Fővárosi Törvényszék** 2016. szeptember hó 20. napján kihirdetett **20.B.166/2016/55.** számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy a vádlott cselekményének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 164. § (1) bekezdés, **(3) bekezdés**, (8) bekezdés **1.** fordulat.

A vádlott által 2015. április 16. napjától 2015. október 13. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt tekinti beszámítottnak a kiszabott szabadságvesztésbe.

Megállapítja, hogy a vádlott tényleges tartózkodási helye: **(irányítószám, település, utca, házszám, emelet, ajtó)**, személyazonosító igazolványának száma: **(személyazonosító igazolvány szám).**

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

Az elsőfokú bíróság a vádlottat testi sértés büntette [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat] miatt 3 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani, és megállapította, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő nap.

A vádlott által előzetes fogvatartásban, valamint 2015. október 14. napjától 2016. május 3. napjáig házi őrizetben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte.

Rendelkezett a bűnjelekről és a vádlottat kötelezte az elsőfokú eljárásban felmerült 499.459,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a vádlott és a védő jelentettek be fellebbezést enyhítés, felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az ítéltábla a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben, a perrendi szabályok betartásával folytatta le, melynek eredményeképpen megalapozott tényállást állapított meg.

Azt az ítélet tábla a Be. 351. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel az iratok egybehangzó adatai, valamint a vádlott fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján az alábbiak szerint kiegészítette:

A vádlott jelenleg egy edzőteremben dolgozik, ahol személyi edző kisegítő, havi 130.000,- forint jövedelemmel.

A sértett szűrt sérülésének gyógytartama nyolc napon túli volt.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása megalapozott, az a fenti kiegészítésekkel irányadó volt a másodfokú felülbírált során.

A vádlott a bűncselekmény elkövetését elismerte, mely beismerését az egyéb bizonyítékok is alátámasztották.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállás alapján helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is törvényes. A bűnösség megállapítását és a cselekmény minősítését a vádlott és védője sem vitatta.

A cselekmény minősítését illetően, figyelemmel arra, hogy a testi sértésnek két alapesete van, a (2) bekezdés szerinti könnyű testi sértés és a (3) bekezdés szerinti súlyos testi sértés és a (8) bekezdés szerinti életveszélyt okozó testi sértés, mint minősített eset bármely alapeset vonatkozásában megvalósítható, meg kell jelölni, hogy melyik alapesetbe ütközik a cselekmény. Figyelemmel arra, hogy a sértett szűrt sérülése nyolc napon túl gyógyult, ezért az ítélet tábla a cselekmény minősítésében felhívta a Btk. 164. § (3) bekezdését, míg a (8) bekezdés esetén az 1. fordulat arab számmal jelölendő, a 61. számú BK vélemény 3.a) pontja értelmében.

A bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság döntően helyesen állapította meg. Az időmúlás azonban csak az eljárás jelenlegi szakaszában tekinthető enyhítő körülménynek, hiszen a két év a cselekménytől csak mostanra telt el.

A vádlott személyiségzavara csak akkor értékelhető enyhítő körülményként, ha az a cselekmény elkövetését megkönnyítette. Ilyen adatot, megállapítást az iratok nem tartalmaznak, ezért azt az ítélet tábla mellőzte az enyhítő körülmények köréből.

A vádlott által elkövetett bűncselekmény büntetési tétele 2-8 évig terjedő szabadságvesztés, az irányadó középérték 5 év.

A vádlott által elkövetett cselekmény módjára, helyére, az elkövetés körülményeire figyelemmel, a középértéktől a vádlott javára jelentősen eltérve megállapított, a törvényi minimumot nem sokkal meghaladó szabadságvesztés az ítélet tábla álláspontja szerint inkább enyhe, mint súlyos, de a vádlott terhére irányuló fellebbezés hiányában csak ennek megállapítására szorítkozott.

Ebből következik, hogy a szabadságvesztés tartamának enyhítése szóba sem jöhet, és a tartamra figyelemmel annak próbaidőre történő felfüggesztése a törvény értelmében kizárt, de az egyébként sem lenne indokolt. A generális prevenció a végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását teszi indokolttá.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke